

nezákonné usnesení obce zůstati v platnosti čili nic, konec konců na obci samé, která by po většině měla možnost usnesení urychleně provést, a tak výkon dozorčího práva úřadu předejiti. Takových konsekvencí zákonodárce svým dozorčím paragrafem dojísta nemohl chtíti. Okolnost, že usnesení obecního zastupitelstva z 2. června 1921 bylo realizováno příklepem ze 4. června 1921, nemohla tedy státnímu úřadu býti na překážku, aby nepoužil svého dozorčího práva a usnesení onoho nesistoval. Na tom nemění ničeho ani okolnost, že na základě onoho — nyní zrušeného — usnesení udělen byl příklep, a bude věci řádného soudu, aby rozhodl, zdali i přes nastalé zrušení může obec na dále pokládána býti za vydražitelku ve smyslu exekučního řádu.

Č. 1526.

C e s t y: Otázka, zda místní potřeba a místní poměry vyžadují stavby nové obecní silnice, jest otázkou skutkovou po rozumu § 6 zák. o ss.

(Nález ze dne 26. září 1922 č. 13121.)

V ě c: Josef D. v P. (za zúčastněnou obec B. adv. Dr. K. Holan z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze stran stavby silnice.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: — — — O stížnosti uvažoval nss takto:

Zákonná ustanovení o stavbě obecních silnic, jež v daném případě jsou rozhodná, dána jsou v § 28 čís. 3 ob. zřiz., § 12 zákona z 12. srpna 1864 č. 46 z. z. a § 35 zákona ze dne 31. května 1866 č. 41 z. z. Z těchto ustanovení plyne, že obcím přísluší péče o udržování cest, že na ně náleží stavěti obecní silnice a že o stavbě silnice obecní usnáší se obecní zastupitelství samostatně, podle místních potřeb a poměrů.

V daném případě usneslo se obecní zastupitelství v Budíkově postavit silnici obecní z B. do M. B. a žal. úřad v pořadí instancí usnesení to potvrdil, schváliv i, aby se stavbou silnice v délce asi 200 m ihned bylo započato, a vycházel při tom z předpokladu, že místní potřeba a místní poměry stavby té vyžadují.

Stížnost popírá rozhodnutí to také jako nezákonné, neprecisuje však vůbec blíže tuto námitku nezákonnosti, jak to předpisuje § 18 zák. o ss a proto se nemohl nss výtkou nezákonnosti obírat.

Svémi vývody popírá stížnost a vyvrací názor žal. úřadu, že místní potřeba a místní poměry stavby silnice z B. do M. B. skutečně vyžadují. To však není otázkou právní, nýbrž hodnocení místní potřeby a místních poměrů je pouhou otázkou skutkovou, jejíž zodpovědění žal. úřadem nemůže nss vzhledem k ustanovení § 6 zák. o ss přezkoumávati věcně. Nemůže se proto nss věcně zabývati zejména tvrzením stížnosti, že potřeba místní nevyžadovala stavby nové silnice, nýbrž že by stačila oprava cesty již existující. Nss musí podle cit. § 6 zák. o ss omeziti své zkoumání jen na to, zda žal. úřad, zabývaje se otázkou potřeby silnice, měl pro odpověď, ke které dospěl, dostatečný podklad. Stížnost prostě popírá správnost úsudku žal. úřadu o tom, že stavba silnice byla nutná, tvrdíc, že nutnosti té není. Staví tudíž prostě své soukromé hodnocení proti hodnocení úřadu, nevytýkajíc v žádném směru nedostatek podkladu

pro hodnotný úsudek úřadu. Než ani nss neshledal formálních vad, pro které by bylo nař. rozhodnutí podle § 6 zák. o ss nutno zrušiti.

Neboť žal. úřad měl ve spisech dostatečný skutkový podklad pro zodpovězení otázky, vyžadují-li místní potřeby a poměry stavbu nové silnice, když opíral se jednak o žádost občanstva z M. B., poukazující na neschůdnost posavadní cesty obecní, o zprávu obecního představenstva a o protokol okresní správní komise ze dne 29. března 1921, v nichž opětně konstatováno, že posavadní cesta potřebám místním nevyhovuje. Žal. úřad mohl se mimo to opírat i o znalost poměrů a potřeb, jimiž jak okresní správní komise, tak i on sám, jakožto úřady autonomní správy silniční musí disponovati již na základě účasti, kterou jim zákon v tomto odvětví správním přikazuje. Konati nějaká šetření zvláštní byl žal. úřad tím méně povinen, ježto se st-l v administrativním řízení omezil na pouhé popření potřeby stavby silnice, aniž uvedl konkrétní nějaké okolnosti, jež by snad bylo třeba zvláště vyšetřovati. Poukaz na to, že by bylo účelnější opravit starou cestu obecní, nelze za podnět k zvláštnímu šetření pokládati, poněvadž úvaha o účelnosti je také pouhým hodnocením místních potřeb a poměrů, při němž žal. úřad mohl vystačiti s úřední znalostí poměrů.

Námítkou, kterou vznesl st-l při ústním veřejném líčení, že totiž obec staví daleko více, než nař. rozhodnutím bylo schváleno, nemohl se nss obírat, poněvadž jde tu o věc jinou, než která je předmětem nař. rozhodnutí a dnešního sporu.

Z těchto důvodů bylo stížnost zamítnouti.

Č. 1527.

Státní občanství: O kompetenci k rozhodování o žádostech za přiznání státního občanství na Slovensku. Podmínky podání takové žádosti.

(Nález ze dne 26. září 1922 č. 13.122.)

Věc: Julius N. v Bratislavě proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran odepření přiznání státního občanství.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Podáním de praes. 6. června 1921 č. 779 obrátil se Julius N. na městský úřad v Bratislavě, žádaje s výslovným poukazem na § 9 zákona ze dne 9. dubna 1920 č. 236 sb. z. a n. za udělení státního občanství a uvedl, že se narodil v maďarské obci Detce, že byl do ní příslušným a že municipální výbor města Bratislavy mu zajistil pro případ, že opatří si státní občanství čsl., přijetí do svazku města Bratislavy, že na Slovensku přebývá ode dne 1. srpna 1907, kdy byl přeložen do Žiliny, odtud pak dne 1. května 1910 do Bratislavy, od kteréž doby se podle úředního potvrzení oznamovacího úřadu policejního ředitelství v Bratislavě stále zdržuje.

Ministerstvo vnitra výnosem ze dne — zmocnilo ministra pověřeného správou Slovenska, aby žádost Julia N. za udělení, pokud se týče přiznání čsl. státního občanství zamítl, načež ministr s plnou mocí pro správu Slovenska výnosem ze dne —, proti němuž směřuje stížnost Juliem N. k nss podaná, rozhodl, že nevyhovuje žádosti Julia N. za udě-